

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/22/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200125
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200125.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Akzent BigBoard, a.s., so sídlom Ivanská cesta č. 2D Bratislava, IČO: 44 540 957, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Relevans, s.r.o. , so sídlom Dvořákovo nábřeží č. 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova č. 8, Trnava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. spisu OU-TT-OVBP2-2020/011901-002 zo dňa 8.4.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/73/2020-83 zo dňa 23.6.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.
Návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamieta.
Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 20S/73/2020-83 zo dňa 23.6.2021 Krajský súd v Trnave ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. spisu OU-TT-OVBP2-2020/011901-002 zo dňa 8.4.2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie) a prvostupňového rozhodnutia mesta Hlohovec číslo 52991/2019/1858/HRU zo dňa 16.12.2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Mesto Hlohovec, ako prvostupňový správny orgán prvostupňovým rozhodnutím č. 52991/2019/1858/HRU zo dňa 16.12.2019 zamietol žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 64 ods. 2 v spojení s § 62 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej stavebný zákon), na ktorej najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3m² do 20m² (informačná plocha 5,1 x 2,4m), umiestnenej v katastrálnom území E. na pozemku reg. C p.č. 6652/3 - areál ČS Slovnaft, nachádzajúcej sa na Dukelskej ulici, stavebníka Akzent BigBoard, a.s. V odôvodnení uviedol, že stavebný úrad zistil, že CKN p.č. 6652/3, na ktorej je povolená stavba tri roky od právoplatnosti rozhodnutia č. 6/2016-PD zo dňa 15.2.2016, je situovaná podľa územného plánu mesta Hlohovec v dopravnom území na plochách mestského bloku DC - Cestná doprava a statická

doprava. Z hľadiska podrobnejšieho funkčného využitia mestského bloku je potrebné rešpektovať vo väzbe na územný plán mesta zásady stanovené v regulačnom liste funkčného využitia územia, v ktorom je určená základná charakteristika a funkčné využitie v členení na prípustné a neprípustné funkcie. Ako neprípustné funkčné využitie sú uvedené reklamné stavby okrem charakteristických označení objektov ich hlavnou funkciou, resp. obchodným menom, informačného a navigačného systému odsúhlaseného mestom v súlade s mestskou políciou a stavby a zariadenia nesúvisiace s funkciou. Konanie o povolenie zmeny doby trvania reklamnej stavby sa uskutočňuje v čase platnosti nového územného plánu mesta, ktorý zohľadňuje v rámci záväznej časti aj Politiku reklamných stavieb a zariadení mesta Hlohovec, schválenú uznesením Mestského zastupiteľstva mesta Hlohovec č. 18 zo dňa 22.2.2018 a premieta ju do regulačných listov funkčného využitia územia. Dopravné územia sú v zmysle tejto politiky súčasťou ostatného územia - t. j. území, na ktorých sa neumožňuje umiestnenie reklamných stavieb, okrem už uvedených výnimiek. Vo väzbe na zohľadnenie politiky reklamných stavieb v rámci záväznej časti územného plánu mesta Hlohovec je požadované predĺženie doby trvania reklamnej stavby v rozpore s územným plánom mesta, t. j. v rozpore s verejným záujmom a jej následné povolenie nie je možné.

3. Na základe odvolania žalobcu vo veci rozhodoval žalovaný, ktorý preskúmaným rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2020/011901-002 zo dňa 8.4.2020 zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že mesto Hlohovec podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona zamieta žiadosť o zmenu doby trvania a reklamnej stavby a odvolanie žiadateľa zamietol. Stotožnil sa s právnym názorom prvostupňového orgánu, že stavba reklamného zariadenia nie je v súlade s územným plánom mesta Hlohovec, čo je jednou zo základných podmienok na povolenie stavby. Stavebný úrad nemôže povoliť stavbu, ktorá je v rozpore s platným územným plánom. Ani druhostupňový správny orgán nemôže žiadnym spôsobom zmeniť rozpor s územným plánom mesta. Vo vzťahu k námietke zákazu retroaktivity uvádza, že na predmetnú stavbu reklamného zariadenia bolo vydané 15.2.2016 stavebným úradom mesta Hlohovec povolenie č. 6/2019-PD (správne malo byť 6/2016-PD, pozn. kasačného súdu) na dobu určitú -na 3 roky od právoplatnosti vydaného rozhodnutia. Žiadateľ podal žiadosť o predĺženie doby trvania reklamnej stavby dňa 21.9.2019. Odvolací orgán uviedol, že stavebný úrad bol povinný preskúmať, či stavba je v súlade s verejnými záujmami a územným plánom mesta Hlohovec. Počas doby trvania reklamnej stavby prišlo k zmene územného plánu mesta Hlohovec schváleným uznesením č. 38 zo dňa 24.4.2018. Pokiaľ prvostupňový stavebný úrad zamietol návrh na vydanie rozhodnutia o zmenu doby trvania reklamnej stavby z dôvodu, že predložený návrh nie je v súlade so záväznými regulatívmi územného plánu mesta Hlohovec, rozhodol správne.

4. Na základe podanej správnej žaloby vo veci rozhodoval správny súd, ktorý napadnutým rozsudkom č.k. 20S/73/2020-83 zo dňa 23.6.2021 správnu žalobu zamietol. Uviedol, že medzi účastníkmi bola sporná otázka možného zohľadnenia aktuálneho územného plánu mesta, ktorý žalobca v časti regulácie umiestňovania reklamných zariadení považuje za odporujúci zákonu. Správny súd konštatoval, že súd v tomto konaní prípadný rozpor územného plánu so zákonom nebol oprávnený skúmať a podľa jeho vedomosti nesúlady všeobecne záväzného nariadenia o územnom pláne so zákonom nebol vyslovený v konaní podľa § 357 SSP na návrh prokurátora alebo v prípade porušenia verejného záujmu v oblasti životného prostredia zainteresovanej verejnosti. Argumentácia žalobcu rozhodnutím NS SR sp.zn. 6Svzn/2/2013 prijatým v konaní o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia so zákonom je preto nedôvodná. Správne orgány správne vychádzali z platného a účinného územného plánu mesta Hlohovec v čase vydania preskúmaných rozhodnutí, ktorý bol účinný už v čase uplynutia lehoty, na ktorú bola stavba povolená, a kedy žalobca o predĺženie trvania doby stavby požiadal (21.2.2019). V tejto súvislosti nemožno usudzovať o neprípustnej aplikácii neskoršej právnej normy na práva žalobcu vzniknuté v minulosti a neobstojí porovnanie s vplyvom nového územného plánu na legálnosť stavby povolenej za účinnosti predchádzajúceho územného plánu bez časového obmedzenia. Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky 1As/107/2012, na ktoré poukazoval žalobca, vychádza z diametrálne odlišnej skutkovej a právnej situácie. Z povolenia na dobu určitú všeobecne nevyplýva pre stavebníka žiadna garancia predĺženia doby trvania stavby v prípade zmeny územného plánovania (nelogickým by bol opak, ktorý by v hraničných prípadoch mohol viesť k nemožnosti realizovať legitímne zmenený územný plán predstavujúci verejný záujem).

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci zo strany správneho súdu aj zo strany správnych orgánov. Namietal nezákonnosť územného plánu mesta Hlohovec, ktorý podľa jeho názoru nezákonne obsahuje plošnú reguláciu umiestňovania reklamných stavieb, pretože reklama nie je funkciou územia (plôch). Umiestňovanie reklamných stavieb preto nemôže byť územnoplánovacím regulatívom, takáto plošná regulácia je mimo predmetu územného plánu. Regulácia umiestňovania reklamných stavieb nemôže byť ani obsahom regulatívu neprípustného funkčného využívania pozemkov. S touto právnou argumentáciou sa správny súd riadne nevysporiadal. Pokiaľ nie je možné preskúmať zákonnosť všeobecne záväzného nariadenia v správnom súdnictve, potom vzniká rozdiel možnosti ochrany subjektívnych práv jednotlivcov proti normatívnym správnym aktom a individuálnym správnym aktom. Vo vzťahu k nezákonnému postupu správnych orgánov poukázal na Usmernenie k povoľovaniu reklamných stavieb vydané Ministerstvom dopravy a regionálneho rozvoja SR, podľa ktorého k žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby je stavebník povinný priložiť len doklady, ktorými preukáže vzťah k pozemku, najmä že je vlastníkom pozemku alebo stavby alebo že má k pozemku alebo k stavbe iné právo, ktorého ho oprávňuje predĺžiť dobu trvania reklamnej stavby. V konaní o predĺžení doby trvania dočasnej stavby posudzuje len doklady, ktoré stavebníka oprávňujú predĺžiť dobu trvania stavby. Týmto interným normatívnym aktom sú obce ako stavebné úrady viazané. Dočasnosť reklamných stavieb je uvádzaná z dôvodu, že stavebník nie je vlastníkom pozemku. Namietal, že stavebný úrad nemôže jednostranne rozhodnúť o odstránení stavby ani v prípade reklamnej stavby, ktorej dočasnosť je zapríčinená len dočasnou právnou vzťahom k pozemku, na ktorom je postavená. Poukázal na rozsudok NS ČR sp.zn. 1As/107/2012, z ktorého podľa neho vyplýva záver o nezákonnosti dodatočného posudzovania v prípade už riadne povolenej reklamnej stavby. Podľa názoru žalobcu ak už bola reklamná stavba raz povolená, ďalšie posudzovanie súladu stavby s územným plánom pri predĺžení platnosti reklamnej stavby je nadbytočné. Poslednou námietkou bol zákaz retroaktivity, ktorá by podľa neho nastala, ak by došlo k opätovnému posudzovaniu súladu reklamnej stavby s územným plánom pri rozhodovaní o zmene doby trvania reklamnej stavby. Žiadal, aby súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok a zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom a so sťažnostnými námietkami, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) zistil, že tieto sú v plnom rozsahu nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť zamietol z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorý zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu mesta Hlohovec tak, že zamietol žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona. Z administratívneho spisu bolo preukázané, že pôvodne bola reklamná stavba s informačnou plochou 5,1 x 2,4 m, ktorá je umiestnená v katastrálnom území Hlohovec na CKN p. č. 6652/3 povolená na dobu určitú a to na 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia č. 6/2016-PD zo dňa 15.2.2016 pre žiadateľa - žalobcu. Žalobca žiadosťou zo dňa 21.2.2019 požiadal o zmenu doby trvania tejto reklamnej stavby, pričom stavebný úrad v priebehu správneho konania zistil, že aktuálne je platný územný plán mesta Hlohovec, schválený Mestským zastupiteľstvom mesta Hlohovec dňa 24.4.2018. Parcela, na ktorej je umiestnená reklamná stavba, sa nachádza na ploche mestského bloku DC - cestná doprava a statická doprava. Ako neprípustné funkčné využitie tohto územia územný plán stanovil reklamné stavby, okrem charakteristických označení objektov ich hlavnou funkciou, resp. obchodným menom, informačného a navigačného systému odsúhlaseného mestom v súlade s mestskou políciou.

9. Parcela, na ktorej sa nachádza povoľovaná reklamná stavba, je teda situovaná v území, na ktorom podľa aktuálne platného územného plánu je jej umiestnenie neprípustné. Základná žalobcova námietka tkvela v tom, že územný plán nemôže plošne regulovať umiestnenie reklamných stavieb a teda reklamné stavby nemôžu byť regulované ani regulatívom neprípustného funkčného využitia pozemkov. Ďalšou podstatnou námietkou bolo, že stavebný úrad v prípade už raz povolenej reklamnej

stavby nemôže opätovne posudzovať jej súlad s aktuálne platným územným plánom a s tým súvisiacia námietka retroaktivity v prípade opätovného posudzovania už raz zodpovedanej otázky v konaní o zmenu doby trvania reklamnej stavby.

10. Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona v znení účinnom ku dňu 9.4.2020 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) Ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

Podľa § 67 ods. 4 cit. zákona ak stavebník požiada o zmenu doby trvania reklamnej stavby pred uplynutím tejto doby, tak podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie.

Podľa § 11 ods. 5 písm. a/ a b/ cit. zákona územný plán obce ustanovuje najmä zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce v nadväznosti na okolité územie, prípustné, obmedzené a zakázané funkčné využívanie plôch.

Podľa § 13 ods. 3 písm. b/ cit. zákona v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa schvaľujú zásady a regulatívy v obci priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce, hranice zastavaného územia, usporiadania verejného dopravného, občianskeho a technického vybavenia, ustanovenia plôch pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny, ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov, územného systému ekologickej stability, starostlivosti o životné prostredie, tvorby krajiny vrátane plôch zelene.

Podľa § 139a ods. 1 cit. zákona regulatív priestorového usporiadania a funkčného využívania územia je záväzná smernica, ktorou sa usmerňuje umiestnenie a usporiadanie určitého objektu alebo vykonávanie určitej činnosti v území. Je vyjadrený hodnotami vlastností prvkov krajiny štruktúry slovne, číselne a podľa možnosti aj graficky. Regulatív má charakter zákazov, obmedzení alebo podporujúcich faktorov vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia. Regulatív tým určuje zakázanú, obmedzenú a prípustnú činnosť alebo funkciu v území.

Podľa § 139a ods. 2 cit. zákona priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia je komplexný proces vzájomného zosúlaďovania požiadaviek hospodárskych a iných činností človeka v životnom prostredí.

11. Kasačný súd konštatuje, že v obdobnej veci, ako je tu prejednávaná vec, už rozhodoval kasačný súd. Jedná sa o kasačné konanie sp.zn. 3Svk/9/2021 účastníkov žalobcu Nubium, s.r.o. proti žalovanému Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ktoré sa týkalo prieskumu zamietnutia žiadosti žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby. Kasačný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16.12.2021. S odôvodnením tohto rozsudku sa kasačný súd stotožňuje a preto v zmysle § 464 ods. 1 SSP preberá relevantnú časť jeho odôvodnenia v doslovnom znení:

IV.A

Dodržiavanie územného plánu obce v konaní o povolení reklamnej stavby

... 30. Vo vzťahu k prvej nastolenej právnej otázke kasačný súd považuje za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že reklamné stavby, na ktoré sa vyžaduje stavebné povolenie (teda s najväčšou informačnou plochou 3 a viac m² - § 55 ods. 1 Stavebného zákona v spojení argumentum a contrario § 55 ods. 2 písm. h) a § 56 písm. j) Stavebného zákona), majú v posudzovanom prípade charakter dočasných stavieb (bod 1). V súvislosti s konaním o povolení reklamnej stavby je preto nepochybné, že jeho výsledkom je vydanie stavebného povolenia, na ktoré sa aplikuje všeobecný postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 a nasl. Stavebného zákona. Tým, že bola povolením stanovená dočasnosť reklamných stavieb a zároveň zákonodarca predpokladá možnosť požiadať o predĺženie trvania reklamnej stavby podaním žiadosti podľa § 67 ods. 4 Stavebného zákona, sa kasačný súd stotožňuje s právnym názorom správneho súdu, že aj na procesný postup rozhodovania a

posudzovania žiadosti stavebníka o predĺženie doby trvania reklamnej stavby je potrebné aplikovať ustanovenia Stavebného zákona upravujúce postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie (§ 58 a nasl. Stavebného zákona). Teda rovnaký procesný postup ako v prípade podania žiadosti o stavebné povolenie reklamnej stavby prvý krát, pretože jedine vtedy môže stavebný úrad, vzhľadom na dočasnosť reklamnej stavby, znova riadne posúdiť dôvodnosť je opätovného povolenia...

... 33. Navyše zákonodarcu v § 62 ods. 1 Stavebného zákona jasne stanovuje podmienky, ktoré musí v každom stavebnom konaní stavebný úrad pred vydaním stavebného povolenia zohľadniť, pričom medzi ne podľa písm. b) patrí aj to, či „dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi“. Následne sa povinnosť súladu s verejnými záujmami v stavebnom konaní podľa § 62 ods. 4 Stavebného zákona prejavuje až do tej miery, že „ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.“...

... 42. Pokiaľ sa sťažovateľka domáha zohľadnenia § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, kasačný súd v tejto súvislosti dodáva, že z vylúčenia niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby nemožno bez ďalšieho dovodzovať, že ich súlad s územným plánom obce nemá byť posudzovaný a poukazuje na svoju argumentáciu v bode 40 a 41. Vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosť zohľadnenia územného plánu (ktorá primárne patrí územnému konaniu) priamo do stavebného konania.

43. Doteraz uvedené úvahy vedú kasačný súd k záveru, že nič nebráni stavebnému úradu, aby za predpokladu že (i) stavba nepodlieha samostatnému územnému konaniu, avšak (ii) ju možno realizovať len na základe stavebného povolenia, posudzoval súlad tejto stavby s územným plánom obce v intenciách § 62 ods. 4 Stavebného zákona priamo v stavebnom konaní. Uskutočnenie, resp. povolenie takejto stavby v rozpore so záväznou časťou územného plánu obce by mohlo ohroziť verejný záujem chránený Stavebným zákonom, ktorý je daný povahou a účelom územného plánu obce. Vyššie uvedené princípy sa vzťahujú tak na stavebné konanie týkajúce sa povolenia reklamnej stavby, ako aj na konanie o žiadosti o predĺženie trvania reklamnej stavby...

IV.B

Úprava podmienok a limitov umiestňovania reklamných stavieb v územnom pláne obce

... 46. Druhá zásadná právna otázka, ktorú sťažovateľka nastolila svojou kasačnou sťažnosťou je, či územný plán obce môže obsahovať záväzný regulatív spočívajúci v úprave podmienok a limitov (prípadných zákazov) umiestňovania reklamných stavieb v závislosti od ich typu či rozmerov...

... 56. Podľa § 11 ods. 5 písm. a) a b) Stavebného zákona zásady a regulatívy priestorového a funkčného využívania územia obce upravuje práve územný plán obce a podľa § 13 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona sa tieto zásady a regulatívy schvaľujú v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie. Takýto regulatív pritom podľa § 139a ods. 2 Stavebného zákona môže mať aj charakter zákazov či obmedzení vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia. Inými slovami zásady a regulatívy priestorového a funkčného územia obce obsiahnuté v záväznej časti územného plánu obce môžu podľa právneho názoru kasačného súdu zahŕňať aj podmienky, zákazy a obmedzenia umiestňovania reklamných stavieb v určitej oblasti územia obce v závislosti od ich typu či rozmerov s ohľadom na funkciu tohto územia. Relevantná úprava obsiahnutá v Územnom pláne mesta Nitra preto má zákonný základ.

57. Na týchto záveroch kasačného súdu v zásade nič nemení ani argumentácia sťažovateľky odkazom na § 39a ods. 3 písm. e) Stavebného zákona, keďže samotná skutočnosť, že reklamné stavby nepodliehajú územnému konaniu o umiestnení stavby ešte neznamená a nemôže znamenať, že rámce ich umiestňovania nemožno upraviť v územnom pláne obce (bod 51 a 56) a následne ich zohľadniť v stavebnom konaní (bod 43)...

12. Kasačný súd dodáva, že územný plán môže obsahovať regulatívy priestorového a funkčného územia obce obsiahnuté v jeho záväznej časti tak, že môže obsahovať aj podmienky, zákazy, či obmedzenia umiestňovania reklamných stavieb v určitej oblasti územia obce s ohľadom na funkciu tohto územia. Námietka žalobcu, že z tohto dôvodu je územný plán nezákonný, je teda nedôvodná. Rovnako nedôvodná je aj námietka žalobcu, že pokiaľ bola už reklamná stavba povolená, v konaní o predĺžení platnosti trvania reklamnej stavby je skúmanie súladu územného plánu s umiestnením reklamnej stavby nezákonné.

13. Vyššie uvedené poňatie územnoplánovacej dokumentácie umožňuje bez ďalšieho prijať záver, že územnoplánovacia dokumentácia sprítomňuje požiadavku ochrany verejného záujmu v zmysle § 62 ods. 4 stavebného zákona. Navrhovaná zmena doby trvania reklamnej stavby musí byť v súlade s verejnými záujmami reprezentovanými predovšetkým záväznými regulatívmi platnej územnoplánovacej dokumentácie. K rovnakým záverom dospel už NS SR v obdobných prípadoch (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Sžk 24/2020 zo dňa 25. januára 2021; sp. zn. 5 Sžk 10/2020 zo dňa 25. januára 2021; sp. zn. 8 Sžk 45/2020 zo dňa 8. decembra 2020 a obdobne tiež sp. zn. 6 Sžk 1/2020 zo dňa 16. júna 2021 či sp.zn. 3Svk/24/2021 zo dňa 23.2.2022). Nedôvodná je preto aj súvisiaca námietka zákazu o retroaktivity opätovného posudzovania súladu povoľovanej stavby s aktuálnym územným plánom. Kasačný súd konštatuje, ako bolo už uvedené vyššie, že aj na procesný postup rozhodovania a posudzovania žiadosti stavebníka o zmenu doby trvania reklamnej stavby je potrebné aplikovať ustanovenia stavebného zákona upravujúce postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie, vrátane posúdenia jej súladu so záväznou časťou územného plánu obce resp. mesta. Iný výklad by naopak mohol ohroziť verejný záujem chránený stavebným zákonom, ktorý je daný povahou a účelom územného plánu obce.

14. Závery žalobcom prezentovaného rozsudku Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 1As/107/2012 nie je možné aplikovať v danej veci, pretože skutkové a právne východiská tohto rozsudku sú diametrálne odlišné ako v danej veci. Kým v tu prejednávanej veci išlo o povolenie reklamnej stavby, ktorá bola pôvodne povolená bez vydania samostatného územného rozhodnutia ako dočasná stavba, vo veci prejednávanej Najvyšším správnym súdom ČR bolo vydané územné rozhodnutie na trvalú stavbu, ktoré zostalo právoplatné a preto následne v konaní o vydanie stavebného povolenia už nebolo potrebné opätovne vyhodnocovať súlad povoľovanej stavby s územným plánom. Pokiaľ však v tu prejednávanej veci dočasná reklamná stavba nepodliehala samostatnému územnému konaniu, avšak bolo ju možné realizovať len na základe stavebného povolenia, potom v konaní o pôvodnom stavebnom povolení aj v konaní o žiadosti o zmenu doby trvania stavby sa správne posudzoval súlad stavby s územným plánom.

15. K námietke, že stavebný úrad mal striktne vychádzať z interného normatívneho aktu Ministerstva dopravy a výstavby SR - Usmernenia k povoľovaniu reklamných stavieb, kasačný súd uvádza, že z jeho dikcie nevyplýva, že by stavebný úrad nebol oprávnený posudzovať súlad umiestnenia dočasnej reklamnej stavby s územným plánom mesta alebo obce.

16. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť sťažnostných námietok žalobcu. Rozsudok správneho súdu považuje za v postačujúcej miere odôvodnený, vychádzajúc zo správneho právneho posúdenia veci. Preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na rozhodnutie kasačného súdu vo veci samej, kasačný súd zamietol aj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti (§ 447 v spojení s § 186 ods. 2 a § 188 SSP).

17. O nároku na náhradu trov kasačného konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný bol v konaní úspešný a preto má podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP právo na náhradu trov kasačného konania. Súd mu však náhradu týchto trov nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu § 168 SSP. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

18. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.